

Посакував ова никогаш да не се случи,

Земјата тага ја обви,

Се завитка во црно, овојпат тагата е вечна,

Останува во срцата кои беа полни со љубов

А сега тагата нова љубов се вика.

Еј Македонијо

Земјо славна но страдна

Плачи, исплачи се за твоите чеда.

Но тагата љубов е нова

Која живееше во загинатите чеда.

И небото да се отвореше

Немаше толку солзи да истури,

Плаче народот цел, плаче целиот свет.

Плаче за невино настраданите

Прерано згаснати животи во Кочани.

И кога е најтешко

Поетот пишува песна

Да остане барем како утеха,

За мајката страдна, најблиските свои.

Чии чеда ги нема веќе

Но и мајки, татковци, браќа и сестри

Кои останаа сами.

Згаснаа, како пламенот на свеќата која толку силно гореше,

Пламен кој никој не очекуваше да згасне.

Распламтуваше и ветуваше

Нови планови, нови надежи

Посакувани патеки на среќа

Патеки по кои младото момче тргна

Но за жал несреќа го стигна.

.

Воздигни се повисоко сега,

Зошто од оваа тага тешко се бега.

Седам и гледам на сите таги на светот, но оваа најтажна е,

Река од солзи се пролеа на сите страни;

Слушам тајни грчевити липања од млади мажи, жени и деца, свиени во болка.

Еј Македонијо,

Земјо страдалнице, земјо на чемер и јад,

Те обви тага,

Сега, празен е сјајот во твоите очи.

Кога ли немири и таги ќе стивнат?

Плачи исплачи се

И колку некој сака да беге,

ти како да си земја на солзите сега.

Земјо најубава моја,

Ќе има ли крај на тагата твоја.

Гордана Димовска